

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP,

a gazdasági egyesület, vidéki és városi nőegylet s a Szamos-Tiszahát közlönye.

Megjelen minden szombaton.
Előfizetési feltételek.
Helyben:
Egész évre . . . 4 ft.
Fél évre . . . 2 „
Házhoz hordva, vagy vidékre postán:
Egész évre . . . 4 ft 50 kr.
Fél évre . . . 2 „ 25 „
Egyes szám ára . . . 10 „

Hivatalos és magán-hirdetések
jutányos áron készpénz fizetés mellett elfogadtatnak.
Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
A nyitólétreben a három-hasábos gümöndör beiktatási díja 20 kr.

Felétős szerkesztő s kiadó
Kovács Márton.

Szerkesztői iroda s kiadó-hivatal,
hová a hirdetések s előfizetési pénzek utasítandók,
templom-utca 548. sz.

Szerkesztő társ
Zombori Gedő.

Őszinte szó e lapok barátaihoz.

Midőn épen lapunkat sajtó alá rendeztük, jött a rövid rendelet, mely a „Tárogatót” azon elvből, hogy a községekkel alk. országban hivatalosan irodalmi közeget megrendeltetni nem lehet, hivatalos lapnak lenni megzúntatta. Nem akarjuk fejtegetni, hogy irodalmi közeget — nem, de hivatalos lapot meg lehet rendeltetni, s egy ily lap létezése mekkora előny és könnyebbség a hivatali személyzet és az előjárásra nézve, nem mondjuk el panaszuikat, hogy a legközelebbi évnegyedben folytonosan biztatva küldöttük a lapot, s egy községnél többtől az előfizetési díjt még nem kaptuk be, most csak teljes tisztelettel lapunk sorsát a község kezébe tesszük le. Midőn lapunk hivatalosan a községek számára meg nem rendeltetik, tenn van hagyva, ki van mondva, hogy szíve-n vétetik, ha a községek önmaguktól megrendelik, s járják. Erre kérjük fel vidéki irodalmunk nevében a helységek előjáróit, s egyszersmind lapunk pártolására előfizetésre minden haladárunkat szíven hordozó s áldozni kész honfit. Lapunk ezután is hozand hirdetések, s így szolgálatot tesz az i. arnak s forgalomnak; de a körözvények elmaradásával tartalma változatosabb lesz, s nem fogunk elmulasztani semmit, hogy hasábjaink községünk minden rétege előtt érdekes és közhasznú eszmék, korszerű dolgozatok s tudósítások által vonzó olvasmányt képezzenek. Községünk tudja, hogy ígéretünket mindig beváltottuk. Áthatva egy vidéki lap fontosságától, bizalommal nézünk lapunk bizonytalan jövője elé, azon tudattal, hogy mivel községünk belátja, hogy Szatmárnak lapja tán soha vagy évtizedig nem leend, ha a „Tárogató,” mely évek óta kitartással küzd, népszerűséget, barátokat szerezni igyekezett, munkálkodni megszűnik, pedig már az idők igénye szerint egy mivel lakosú környék, megye, város lap nélkül olyan, mint az ember hang nélkül. Számítsunk oda a „Tárogató” nek azon elvitathatlan hatását, hogy környezetünkben többet nyert meg az olvasásnak, kik eddig a hírlap irodalomtól anyagi helyzetük miatt el voltak zárva. E ponton akarunk használni hazánk művelődésének. Lapunk a legolcsóbbak közé tartozik, s ha az előjáróságok a helységgel megrendeltetik olvasásvagyat ébreszt, melynek áldásos hatása nemzeti művelődésünkre megmérhetetlen fontosságu. Nem nyerevényre számítottunk, csak fennmaradásra. Pártolják csak lapunkat megyénk magyar helységei, s jöjjen eszméivel, gondolataival értelmiségünk lapunk kitűzött zászlója alá: lapunkat oly irodalmi közlönyé emeljük, melyet vágyani fog olvasni megyénk minden osztálya.

Előfizetési ivünket lapunk mellé csatoljuk, s felkérjük a helységeket s mivel elbarátainkat, hogy tegyék le. most midőn nemzetéletünkre szebb jövő mosolyg, s az irodalom hatásköre nevededik, a kis előfizetési összeget az irodalom oltárára, s mi

biztosítjuk közönségünket, hogy azon törekszünk, miszerint kezeinkbe gazdag szellemi kamatot adjon.

Pest, 1866 év karácson hó 29.

Tisztelt választó közönség! A minék hazánk félve, remelve nézett elébe, a mit oly régen és jogosan óhajtott, valahára bekövetkezett. A magyar királyság köz országgyűlését Magyarország királyi Felsége f. hó 14-én, a mint már tisztelt választóim is tudják, mindnyájunk lihatatlan öröme magyar nyelven megnyitotta. A tisztelt választó közönség sokkal inkább ismeri, érzi a haza és nemzet helyzetének komoly voltát, hogy sem ünnepélyességek leírásába lelje fel örömét, s ennél fogva mellőzöm is leírását azon ünnepélyességeknek és szertetet nyilatkozatainak, a melyekkel a Felség az ország fővárosában elhalmoztatott, hanem írok a jelenlegi helyzetről, illetőleg azon ünnepről, melyet a hazafiú kebelben ünneplünk a trónbeszéd hallatára.

Aggódo szívünkrel már már lehullott erre a kérdés szürke fátyla, és ott látjuk az arezokon egy szebb jövő reményének derűjét, mely oly hosszú éjjünket tovariasztva, fényesebb világosságban tünteti majdan fel az egész Magyarországot.

A trónbeszéd nagy és fontos horderevel bír, nemzetségünk nem csak jövőt óhajta biztosítani, hanem hogy ezt tehessen multját igyekezett megmenteni, mert csak az képes s számára alapot adni, oly alapot, melynek bírása mellett nyugodtan nézhet jövője elé, mely megerősíti az ország jogait, kétségbevonhatatlanná teszi annak önállóságát, s ingathatlanná a koronát. Ő Felsége elismeri ezen elv fontosságát, kiindulá i pontul vévén a pragmatica sanctiót. Elismeri, hogy a 48-iki törvények alaki törvényessége kifogás alá nem jöhet, a magyar korona ésségben tartá-át óhajta, s ezáltal mulunkat ismét kezünkbe a la, hadl legyen ez azon alap, melybe biztosan ereszthetjük horgonyunkat.

Az emberi természet kifolyása, hogy a jövő nap még kétes eseményeit mi dig találhatni szokta, egybe veti a fentforgó és felmerülhető körülményeket s ezekről következtet. Mi volna most a magyar nemzet előtt forróbb kérdés, mint: valyon a mostani országgyűlés vezet-e sikerre? szeretné ezt himni, mert a kiegyenlítést, az 1848 iki törvények értelmében forró óhajta, de a kétkedős minden árnyalatát még sem tudja magától elláritani. Mindezek dacára azonban nagyobb a remény a sikerben, mint az aggodalom a sikertelenség fölött. Mert ámbár a magyar törvényhozó testület Magyarország politikai függetlensége árn semminemű alkudozásokba nem bocsátkozhatik, mert Magyarország öszintén és állhatatosan ragaszkodik s rkalatos jogaihoz, politikai függetlenségére mint életelmére legféltékenebb, de a mellett nagylelkű és dynastikus érzelmű. Ha áldozatokat kívánnak tőle, melyek nem életét, alkotmányát támadtik meg, készséggel, lelkesülten, bőkezűen nyújtja

azokat. Fejedelmének fényében, die ősségben saját die ősségét szokta tekinteni. A magyar nemzet, a kiegyenlítő-t csak politikai függetlenségének, sarkalatos jogainak megóvása mellett érti, és értheti. A trónbeszéd minden lehetőséget fölhangy, utal némely dolgokra, de nem parancsolólag, és a magyar törvényhozó testület kifogya mutatni nem csak jogosságát, de czélszerűséget is a magyar jogalapnak, és igen remélhető, hogy illetékes helyen meg is fog hallgattatni, a mire a körülmények nem kedvezőtlenek.

Mi bizalommal nézhetünk a jövő elibe, mert a képviselőház érdemduz koronokének a folyó hó 14-diki első ülésben az ősökre utalva mondott, nyilatkozatához képest erős hitünk nekünk is hogy a kikerülhetetlen körülmények kö eteln ényével meg fogunk tudni alkudni, a mellett, hogy alkotmányos jogainkat és politikai függetlenségünket meg óvjuk, s hisszük, hogy a 48-iki törvények revisiója sem fog alapos aggodalmakra okot szolgáltatni.

Igy állnak ma a körülmények, és mi bizalommal tekinthetünk a jövő elbe.

A képviselőház eddigi munkálkodására vonatkozólag van szerencsém tudatni, miszerint f. hó 20-án a ház megalakulván, magát határozat hozatalra képesnek nyilvánította, a mikor azonnal hozzá is fogott a képviselőház tisztviselőinek megválasztásához, s szavazással, általános többséggel elnöknek elválasztott Szentiványi Károly; másod-elnöknek gróf Andrássy Gyula; jegyzökké választattak: Csengery Imre, Demitrievics Miklós, Joannovics György, gróf Ráday László és Tóth Vilmos, képviselőtársaink.

A folyó hó 21-ki ülésben pedig részint a küszöbön lévő ünnepek miatt, részint egyéb fontos okokból a ház magát jövő 1866. évi január 10-éig elnapolta, a mely elnapolás alkalmával a görög szertartásuk irányában is kellő figyelem fűszített, a mennyiben azon vallást követők ünnepeinek két elő napja is az elnapolt időben foglaltatik.

A mely szives jelentésem után mindaddig, míg az országos ügyek folyamáról kívánságom, s reményeim szerint további öröndetes tudó-itással szolgálhatunk, a tisztelt választó közönség nagybecsű bizalmába zárt maradok, igaz hívők és képviselők
b. Vécsey József s. k.*)

A kert-ipar egyesület kiállítása. Pesten.

Nagy szavaknak realis hatása ritkán, vagy soha sincs, ha tettel nem iparkodunk hatni. Ez elvet nagyon jól fogta fel, s al-

*A nemes báró ur mint mindenütt úgy itt is a korszerű eszmék zárlóvivője. Szép esze-e, hogy a követes választókat az országgyűlésről koronként étesítik. Ajánljuk derék követőinknek e korszerű eszmét, s kérjük, hogy választóikkal érintkező közgűt lapunkat válasszák. A nemes bárót is kérjük, ho, y nagybecsű, tartalomduz tudósításával lapunkat gyakran tisztelje meg.
Szék.

kalmazta működése terén a még csak rövid életű „magyar gyakorlati kert-ipar egyesület”, mely létét mindenestre a fáradatlan tevékenységű Lukács, hazánk egyik jelesb kertészének köszöni.

Éltrevalóságát s eddigi működését szavak helyett tettel kívánván bemutatni a társulat, a karácsonyi ünnepek alatt saját körébe vágó terményekből egy kiállítást rendezett a pesti köztelek épületében, melynek esin- és izlésteljes elrendezését bizonyítja a számos látogatás. Nem czéлом megynk jelen közlönye hasábjain fényes dícséreteket, vagy érdemen felüli magasztalásokat hangoztatni, azonban, mint fia e megyének, s mint olyan, ki bármi tekintetbeni előhaladásán, lett légyen az anyagi vagy szellemi terén, bensőleg örvend, nem mulasztatom el tudatni olvasóinkkal, hogy a számos szép, sőt meglepő kiállított tárgyak között egyik oroszlánycs megyénk termékeinek jutott.

Valóban elismeréssel kell felemlítenem azon egyén nevét, ki daczára az évszak nehézségeinek, nem riadva vissza az akadályoktól, saját kerti- s illetőleg gazdasági iparának terményeiből oly kitünő s feleszámú tárgyakat hozott fel a kiállításra; s e férfit Gábor József felső-bányai lakos, ki mint ilyen, a fennebbieken kívül egy csinos ásvány gyűjteménnyel, s egy miniatúr gyümölcs-aszaló mintával járult a kiállított tárgyakhoz.

Tagadhatatlan, hogy a hazánk különböző vidékeiről egybehordott gyümölcsfajok között igen sok kitünő minőségű volt, s hogy a szem ezeknek láttára mintegy elfogult lett; azonban az is áll, hogy a kiállítási helyiség kisebb termébe lépve, meglegőleg hatott az ügyesen felállított asztal, mely megynket képviselte, s melyen a természetes állapotban levő gyümölcsökön kívül aszalványok, s több nemű gyümölcsajtók voltak, míg közepén, az említett aszaló minta foglalkodtatá sajátos szerkezetével a szemlélőt. Ettől jobbra csillogtak a bányaipar termékei, melyek, bárha

sajátlag véve nem képezték is közvetlen tárgyát a kiállításnak, de válogatott minőségüknel fogva, az e téren jártasok előtt kedves látvány volt.

Volt alkalmam hallani a kiállításon, hogy a megyénket képviselő osztály, a sok szép között is kellő tekintélyvel bír. S megvallom, nem csekély örömet éreztem annak hallatára, tudván, hogy ez elismerés azon megyét illeti, melynek magam is szülöttje vagyok.

Hazánk vidékei között igen soknak jutott kedvező égal a gyümölcsészetre, s ezek közül többen fel is fogták annak horderejét; miért ne lehetne tehát saját megyénkben is, mely az erre szükséges kellékekkel bír, s gyümölcsfajai sokféleségével dícsérek, nagyobb tevékenységet fejteni ki! Én úgy hiszem, e tekintetben mi sem gátolja kerti-iparunkat; sőt meg vagyok győződve, hogy habár nem nyíltan is, de többen vannak közbirtokosaink s gazdáink között, kik szenvedélyvel ápolják ez ipart, s csak terük hiányzik, hogy bemutathassák fáradságuk gyümölesait.

Korunkban, midőn a társadalmi kötelekek mindinkább összevonnak minket egyeseket, s eszmésere, vállalkozó szellem sokat tehetnek, ne hagyjuk paragon heverni e szép tért. Azok, kik hivatvák e közben, lépjenek fel irányadólag, s ne riadjanak vissza a kezdet nehézségeitől, melyek tudom, az első lépéseket szük korlátok közé szorítják; sőt legyenek meggyőződve, hogy az eszme fontossága s tevékenységük elismerése mielőbb találand pártolókat, kik részvétükkel könnyíteni fogják az első küzdelmes fáradaimait.

Igaz, hogy van gazdasági egyesületünk, s talán mondják is némelyek: mire ez új mozgás ismét, hisz ott van a már létező említett egyesület. De kérdelem: egy oly nagy kiterjedésű munkakörrel, s általános feladattal bíró társulat tehet-e mindent?!.. Vannak ily társulatok máshol is, melyek épen úgy működnek, mint a miénk, de azonkívül vannak kisebb terjű egyesületek is,

melyek az ipar egyes ágai emelését tűzik ki feladatul. Miért ne lehetne, ismétlem, nálunk is egy, habár szűkebb körű egyesületet alakítani, mely időszakonként tagjai és mások nevezetesebb természetvényeit a kert-ipar terén, koronként változó helyeken rendezett kiállításokban bemutatná a közönségnek, melynek legvalószínűbb eredménye azon közvetett haszon lenne, hogy az egyesek, látva az előhaladást és sikert, habár eddig mitsem tettek volna is, erkölcsi buzdítást éreznének magukban hasonló tevékenységre, mi aztán ismét azon közvetlen anyagi előnyt nyujtaná, melyet az egyesek terményeikért nyerhetnének.

És most, azon hit- és reménnyel zárom be soraimat, hogy megynk lelkes és a közjó iránt fogékony lelki lakosai között lesznek olyanok, kik igénytelen szavaimban átérték s felfogják a komoly valót, és igyekezendek oda hatni, hogy sok oldalu tevékenységgel bíró területünk e tekintetben is elérje azon szintet, melyen több társ megyeink már eddig is állanak.

VARGA VILMOS.

Követválasztási mozgalmak.

Zámory Sándor sályi reform. lelkész beszéde Domahidy Ferenc szatmár megyei követhoz.

Csenger nov. 30.

Mélyen tisztelt követünk! Itt állunk Isten szabad ege alatt, és atyáink szokásaként választói jogot gyakorolva.

Elhangzott szavaid — mint élető napnak sötét borún áttört sugarai a haldokló természetet — egész valónk felvillanyozák; mert mi, kik szerencsések vagyunk téged közelebről ismerni, tudjuk, hogy azok nem nemtelen hízlegés ledér szavai, melyekben a jövő napok mély esalattatásunkat láttassák velünk, de nemes lelked tiszta érzelmeinek salaktalan ömlengései.

A bizalom, mely minket szép nevedhez köt, multadban leli mély gyökerét, midőn e

TÁRCA.

SZEGÉNY, SZEGÉNY ÖREG ASSZONY.

Füsvény az idő, kincseit
Számítva osztja szét,
S nagyon dusan vesz kamatot
Az adott kincsekért.
Ma oda arczod rózsája
Holnap a mosolyát
Szegény, szegény öreg asszony
Még a szél is bántja.

Ott ül maga a piacon
Sült gesztenyét árul,
Körülte az oskolások
Vesznek a javából,
Kettő három vesz belőle,
Többi nyomát hagyja.
Szegény szegény öreg asszony
Még a szél is bántja!

Arczán az idő vas keze
Mely barázdát hagyott,
Szemből az élet kinok
Elorzák a lángot.
Mintha tél volna, s szemfényre
Teli napsugára.
Szegény, szegény öreg asszony
Még a szél is bántja!

Homlok felett gyéren tenyész,
Egy-egy fehér hajszál,
Orra alatt az a bajusz
S állán meg szakál;
Mintha gunyból nőtt volna az,
Alig alig álja!
Szegény, szegény öreg asszony
Még a szél is bántja!

Voltak idők a mikor még
Híres szép leány volt,
A legények nagygya szépe,
Majdnem utánna holt;
S most a büszke legény sereg
A fa képnél hagyja.

Szegény, szegény öreg asszony
Még a guny is bántja.

És ha egy-két lány megy hozzá
Elbeszélget vele,
El regéli a mult időt,
Hogy és miként érte.
S fedik szemét, e mély sánctot
A bus könnyek árja.
Szegény, szegény öreg asszony
Még a mult is bántja.

S ha az egyháznak harangja
Megusza a léget:
Imádkozik, imádkozik
S hányja a keresztet.
Panaszolja, hogy a teste
A sir felé görnyed,
Szegény, szegény öreg asszony
A halál kerület!

Füsvény az idő kincseit
Számítva osztja szét,
Dusan, dusan vesz kamatot
Az adott kincsekért.
S ha az arczon s a kebelben
Már többet nem talált:
Büntetésül nagy későre
Küldi el a halált.
(H. Nánás.)

Zombori Emőd.

BÁNFY IRMA.

(Beszély.)

Unger Gusztávtól.

(Folytatás.)

Boldogság — szerencsétlenség, mily közel álltok egymáshoz — miért voltam boldog? miért éreztem az ég gyönyörét már e földön? Hogy elvesztését érezve, akkor ismerjem meg a kincset, midőn már nem bírom.

Szerencsétlen, szólt tovább könnyeit törölve a szép szenvedő, szerencsétlen azért, mivel egész éle-

tem, minden gondolatom egy lényben pontosult; és még is nem az vagyok-e én?

Örömmel közelgek felé ha jő, a bizalom szavával üdvözölöm, átölelni vágy karom; ő hidegen fogadja mindezt, hidegsége könnyet csal szemembe, ajkáról eltűnik a mosoly, arczom belfájdalmat mutat; ő félre érti mind ezt. Érette szenvedek, szeretetlensége fagyasztja szívemet, mindent, mindent érette, miatta tesz; ő nem ért már engemet, hazugság a mosoly, esalás a köny szememben, tettetés égő fájdalmam, és ezt mind azért, mert igazán szeretem!

Adtam-e okot erre? szívem verése megnyugtató hogy nem. A multkor távozni hit a kötelem szava, bucsu esokra nyujtam ajkamat, ő elfordult, e szavakat mondva:

„Elmégy te a nélkül is.”

Ki magyarázza meg nekem e viselet okát? Isten adj vigaszt, gyógyírt e kebelnek.

Ő, két testvérem, és én, ülünk egy este, az előttünk égő lámpa halvány virágot derite a szobában, beszélgettünk; keblem égett a fájdalomtól, viseletére gondolva köny rezge szememben; ő mosolygott, és hogy mosolyára arczom nem derít rózsza kedv, halkán hozám hajolva szólt:

„Nem szeretsz te engemet, érzelmed kedved szélyétől függ.”

Pár legördülő köny csep volt válaszom, ő kinez, én mosolygok. Egyenként tépi ki keblemből a boldogság reményének nyíló leveleit, én örülök ennek; testvéreim kérdeznak: Mi bajod? mit felelhetnék nekik.

Majd másképp lesz, megszokom e változást is, jobban leszek. Igen ha gyógyírt ad a sírgödör, életem neki szentelém, ha ő visszautsítja, nélkülüké mink az nekem! Szegény szív, meddig bírod ki még, meddig lesz életerőd, meddig hagysz még szenvedni, miért nem tudsz már megszakadni, mikor lesz már elég; érzem, már nem soká bírom. De mit is vétettem én ellened oh ég? egész életemet szenvedéssel kell-e töltenem? küldj vigaszt, adj gyógyírt, vagy végy magadhoz engemet. Zokogva borult e szavak után a pam-lagra, s parányi kezébe temeték fájdalom dult arczát.

Mély esend volt a szobában, kint még egyszer tekintve szét, lehanyaltott a nap.

Hány kebel örvendett, hány szomorkodott a nap lenyugtán!

(Folytatatik.)

haza egére vérszélhők tornyosulván, te mint, egy — a magyar és időkől feltámadt harc-

És, te mentél, hazátlankint hazát vagy halált keresni harczai sík mezőin. Igen, mert a haza, alkotmányos szabadság, nemzeti füg-

A haza, alkotmányos szabadság, nemzeti függetlenség nélkül nem haza, hanem egy

Ezeket elgondolva, odahagyád ősi hazád békés tűzhelyét, s honszerelmedtől ragad-

Ama nehéz harczai idők lezajlottak, s velők hűnyt szeretteink, hazánk felejteth-

És ime! serkentő példája másoknak, — ösztönözje mindnyájunknak! — az érdemnek

Folyamodás a debreczen-szatmár-szigeti vasut ügyében.

Felséges Császár és Király! Legkegyelmesebb Urunk!

Ez időt kiván: míg a fejlődés menete várást nem ismer s minden mulasztást keményen büntet.

Lajthántuli szomszédaink szerencsésebbek; mert a köztevékenység ott nem levén megzababosodtak, s ott, mint látjuk, az élénk mozgalom új pályák kiállítása körül perczig sem szünetel.

Ez teszi kötelességünknek es. kir. Felségednél szavunkat emelni, hogy legkegyelmesebb figyelmét hazánkbeli oly pályára vesszük, mely az előzött tárgyalások folytán esupán s egyedül es. kir. Felséged legkegyelmesebb engedélyezésére vár, hogy létesüljön.

Ez pedig a debreczen-szatmár-szigeti pálya. Ennek előmunkálatai, mint értesítve vagyunk, már az 1864 ik év végével benyújtattak és minden részleteikben meg lettek vizsgálva; a vonal Debreczentől a Hajdu kerület, Bihar, Szatmár, Ugocsa és Maramaros megyékén keresztül kitérve, az építési tőke és engedélyezési okmány kölesönös akadozások fonalán megállapítva — a legalázatosb felterjesztés pontján vesztelgel hónapok óta.

Ezen vonal kiépítésétől függ a sóvásár szabaddátétele az országban, s jótéteményei nemcsak a nevezett vidék lakosságára, de a só miatt az egész országra kiterjednek.

E vonal már 1848-ban gr. Széchenyi István, mint közlekedési elnök által az országgyűléshez benyújtott magyar hálózatnak egyik lényeges részét képezi.

Később es. kir. Felséged kormánya, noha más kiindulási ponttal, ennek kiépítését még külön szerződvényi kötelezettséggel is biztosítani akarta.

Végre a lajthántuli törvényhozás, mely eddig a vaspályák ügyét kezelte, az oderberg-kassai vonal elfogadásánál ezen hazánkra nézve felelte fontos éjszak európai összeköttetés folytatását Szatmáron keresztül Kolozsvárig kijelente.

Méltó levertséggel gondolunk arra, hogy hazánk mennyire hátra van még az ez irányban fejlődés azon fokától, mi jólétünket tekintve a legnékülözhetlenebb el-öl szűkség gyanánt tünik fel, sőt még a szűkséges elemunkálatok is hiányzaak jobbadán közlekedési ügyünk rendezéséhez: de épen ez teszi kötelességünknek es. kir. Felségedhez legalázatosb kérelmünkkel s szilárd bizalommal járulni, hogy legalább azon tervek, melyek már teljesen készek s a tárgyalásokon már keresztül mentek, es. k. Felséged legkegyelmesebb intézkedése által haladé nélkül létszít essenek.

Az általunk szóba hozott debreczen-szatmár-szigeti pálya különösen két okból követel sebes elintézet.

Mert a kiépítés több évet kívánván, ennek előbb végbe kell vitetnie, mint a es. kir. Felséged kormánya által kötött s egész hazánkra nyomasztó só-szállítási s áruszállítási szerződvény letelik. Ez pedig csak úgy lehetséges, ha az építés már a jövő év tavaszán megkezdetik; és

mert, ha a már legkegyelmesebben engedélyezett vaspályánál később jelenik meg a világvásárbán: a sanyaru pényvisszonyok miatt szűkségkép hátra tolnak a tőkemegszerzésben, s e miatt a kiépítésnek el kellene haladnia, s a sóáruszállítási nyomást hazánkban még továbbra fenntartani.

Mély hódolattal es. kir. Felséged atyai szándékához szilárd bizalommal ragaszkodva, kéjük ennél fogva es. kir. Felségedet, méltóztatásuk sürgetőleg ezen vaspályá tárgyalásának felterjesztését legkegyelmesebben megrendelni s országu kat annak haladé nélküli engedélyezésével megvizsgáltani.

Kelt Pesten, dec. hó 18. 1865-ik évben.

Császári királyi Felségednek, legalázatosab h veit: Szaploneczay József, Lator Gábor, b. Perényi Zsigmond, Várady Gábor, Markos István, Szilágyi István, Mihály Péter, Ujfaluzy Mihály, Domahidy Ferencz, Kende Kanut, Ujfaluzy Lajos, Böszörményi László, b. Vécsey József, országgyűlési képviselők.

Helybeli hírek.

A helybeli nőegylet az évenkint rendezeteni szokott farsangi tánc-estélyt folyó hó 21-én tartandja meg. E jótékony ezülu mulatságot ajánljuk a t közönség figyelmébe!

A helybeli kereskedelmi ifjuság alapítandó körháza alaptőkéjének gyapítására f. é. február 3-ikán a Zöldfa vendéglő termében zártkörű fényes táncvigalmat rendezend; melyről a t. közönséget addig is, míg a meghívókat szétküld né — szükségesnek látta értesíteni, és miután háziasszonyul t. id. Koos Lajosnő urhölgyet volt szerencsés megnyerni — a balrendező bizottmány.

A helybeli keresk. ifjuság által rendezendő fényes tánc-estélyen Bunkó Vince közkedvellségű zenetársulata működött.

A jövő hó közepén a szatmári hegyen is nyilvános táncvigalmat rendeznek az ottani ref. iskola javára. Ajánljuk e szép reményű iskolát közönségünk pártolásába. A szatmári hegyen a népnevelés városunk egyik fő érdekét képezi.

Mint halljuk, a szomszéd Lázárban valóságos szláv és magyar kérdés küzd, a falu sok érdemű bíráját a tót atyafiak saját nemzetikkelvel akarják felváltatni. Ha ezéljük nem valósul, ezészerü lesz az ügyet a kilátásban levő európai kongresszus elé terjeszteni. Ugyanott, néhány tót atyafi, egy, az uton ha-

zafelé ballagó jámbor családát ismeretlen okból hálfára vertek. A tettesek még mincsenek átadva az igazság büntető kezének.

Kedden, e hó 16-án színházunkban családias színezetű előadás lesz („Hasznos orvosság a házasságra“ új vigjáték) Lenárd Pal és Kézeri Emilia menyegzője javára. Ugy hisszük az ifju pár jövője iránt városunkban minden mivelte kebel érdekel, s közönségünk két kedvencezének, kik szép játékkal annyi élvezetes órát szereztek, személyeik iránti rekonszenzét, művészetük iránti méltánylátat, most s azzal rohatja le, hogy meleg kebellet járul az ifju pár jövője alapjához, s megmutalja, hogy vannak az életnek oly szép mozzanatai, mely előtt fellekesítve áll meg a közönség is, s perczek, melyekben nem csak a művészet, de a művész is melegen érdekel. Ők az ur templomába készülnek, menjünk el mi is mindnyájan a művészet templomába, ne maradjon el városunkból onnan egy mivelte lélek sem, legye n z s u f o l v a a színház, s ezzel kívánjuk áldást e fontos lépésre, boldogságot e szép frigynek, melyre a művészet és szerelem istenei mosolyogtak. De a sors is, mint látszik a lentit arát művészi pályáján folytonos figyelemmel kísérte, mert miután 16 évvel ezelőt mint „Baktai szamóczás kis leány“ Szatmáron lépett fel legelőször Thalia csarnokában; élte nek e legfontosabb korszakát is Szatmáron elérni határozta; azért a közönség kegyébe ismételve ajánljuk.

Szorgalmas színésztünk, Farkas György jutalomjátékára felhívjuk a közönség figyelmét, pártolását.

Vegyes hírek.

A király és királyné Ő Felségeik fogadtatása ügyében a pesti polgári nagy bizottmány e hó 2-ikán ülést tartott. Ő Felségeik megérkezésének napja még ugyan nincs tudva, a programot mégis elkészítették s azt tárnok ő excaja legközelebb felsőbb helyre fogja terjeszteni. A helyben hagyás kieszközlése után a program közé fog tétetni. Tárnok ő excaja m. hó 31-én utazott Bácsbe, hogy az országgyűlés két házának küldöttségét esászárné Ő Felségének bemutatassa.

Legfelsőbb kegyelmi tény. Decz. hó 23-ikán Olmützben fog a tartott politikai fo. lyok, névszerint Gáspár Lajos, Beniczky Lajos, Clementis, Zumbelly, Plachy, Lezsák és Szelestey előtt felolvasott az azon kormányi rendelet, melyszerint az említettekre kiszabott 20, 14 es illetőleg 6 évi börtönbüntetésék legfelsőbb helyen elengedtettek. A négy előbbnevezett azonban egyelőre Josefstadba, a három utóbbi pedig Teresienstadba bellebbetett, s mindannyian még azon nap estőjén katonai fedezet alatt rendeltetésük helyére elszállítottak.

Nagyméltóságú és ft. Kunszt József kalocsai érsek Ő Felsége val. belső titkos tanácsosa, a sz. István és Lipót-rendek nagykeresztése stb. január 5-én reggeli 6 óra után Pesten élte 73-dik évében, egyházi és törvényhozói magas hivatása közt szelühűds folytán, hirtelen e hunyt.

Szerencsétlen lövés! Mint írjak, Privigyén decz. 23-ikén reggel 9 óra tájban nevezetes baloset történt. Melyus György ottani asztalos mester nem bírván fegyverengedélyvel, megtöltött puskáját a tózi fa közé rejtette. Az említett napon a mesterné megparancsolta Kóczi Báltit nevű masának, hogy templomba menetele előtt vetne a kályhába még egynehány fadarabot. Az inas e parancsot teljesítve, a löfegyvert a fa között megtalálta, s ezen halálhozó eszközzel az asztalosműhelybe ment, hogy azt Jánosik József 16 éves inas-társának megmutathassa. Mutogatás közben a puskasárcánya elsült s Jánosiknak fejét találta, s a szerencsétlen e lövés után 20 óra múlva meghalt.

ÜZLET:

Szatmártt, jan. 3-án tartott betivásári piaci árak következők köblönként: Tiszta buza 5 ft 60 kr—6 ft. Kétszeres 4 ft 80 kr—5 ft. Rozs 5 ft 80 kr—4 ft. Árpa 2 ft—2 ft 20 kr. Zab 1 ft 50 kr—1 ft—50 kr. Tengeri 4 ft—4 ft 40 kr. Kása 5 ft 60 kr—6 ft. Krumpli 1 ft 80 kr—2 ft. Főzelék 5 ft 60 kr 6 ft. Aszalt szilva 7 ft 50—8 ft.

Szatmártt, jan. 10. Tiszta buza 6 ft—6 ft 40 kr. Kétszeres 4 ft 80 kr—5 ft. Rozs 5 ft—80 kr—4 ft. Árpa 2 ft—2 ft 20 kr. Zab 1 ft 40 kr—1 ft 60 kr. Tengeri 4 ft—4 ft 40 kr. Kása 6 ft 6 ft 40 kr. Krumpli 1 ft 60 kr—2 ft. Főzelék 6 ft—6 ft 40 kr. Aszalt szilva 7 ft 20 kr—8 ft.

T.-Ujlak, 1866. január 2. A mai betivásáron a piaci ár következő volt köblönként: Tiszta buza 5 ft 80 kr. Kétszeres 4 ft 60 kr. Rozs jó 5 80 kr. Á pa 5 ft 20 kr. Zab 2 ft 10 kr. Tengeri 4 ft 60 kr. Kása 6 ft. Paszuly 7 ft 50 kr. Krumpli 2 40 kr.

Szerkesztői üzenet.

7. Törökfalvának. Jeles tollával közönségünk rég nem találkozott. Kérjük közreműködését. 8. „Egy év múlva.“ Közölni fogjuk. Lapról kiadónk gondolkodni fog. A versnél inkább megköszön-nénk néhány debreczeni levelet. 9. A fővárosi és vidéki lapokat felkérjük cserapéldányok küldésére.

- 8 -
HIRDETÉSEK.

Mglos b. Apor Lázár ur ő exellentiaja nagy-bányai piac-soron 11-dik számú emeletes háza, tágas udvar, kö-istálló két szekérszín, egy csinos házi kis kerttel szabad kézből eladó. Kik venni szándékoznak, Pettyinbe Benkő Pálnál jelentsék magokat és értekezhetnek a feltételekről. 2-3

1-2

HIRDETMÉNY.

A szamo-teleki közbirtokos-sági választmány egy évi számadásának megvizsgálása, ugy az 1849-től számadások elintézésé végett, valamint az 1866-ik évi regale ki- vagy nem osztása feletti birtokossági gyűlés tartása szükségeltetvén: a Mgos és Ties birtokosság Szamostelek községébe január hó 21-ik napjának reggeli 10 órájára olyképen hivatik meg, hogy a jelenlévők is kötelezőnek fog tekintetni.

Kelt Szamostelegen 1865. dec. 26-án.

A birtokossági választmány megbízásából
Jeszenszky Márton.

6178/1865

Felhivás.

A Schnebli Károly nevére jegyzett n.-károlyi 7. házszámú, és 224. sz. telek-jegyzőkönyvi birtoknak végrehajtás utáni elárvereztetése tekintetéből a bekebelezéssel biztosított hitelezőknek a megyei teleknyvi törvényszék előtt leendő összejevetelésére 1866. évi január hó 26-dik napjának délelőtti 9 órája lévén kütöve: mindazok, kik a lefoglalt javakra tulajdon igényt tartanak, ezenel felhivatik, hogy igényüket a fentirt napig a törvényszéknel jelentsék be.

Szatmármegye teleknyvi törvényszékének 1865. évi december hó 30-án Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond tk. kiadó.

Az atyai közbirtokosság részéről ezenel közlirre tetetik, hogy az atyai királyi kisebb haszonvételek folyó 1866. évi Szent György naptól kezdve három évre árverés után bérbe adandók lesznek. Határidőül az árverésre f. 1866. évi január 23-ik napja tüzetvén ki, arra a bérleni kívánók Atya községébe, hol az árverési feltételeket megtekinthetik, oly figyelmeztetéssel hivatik meg, hogy az árverés alkalmával 60 o. é. ft bánatpénz lesz előlegesen leteendő.

Kelt Szatmáron január 3. 1866.

A birtokosság megbízásából
Lázin Sándor m. k. birtokos.

6365/1865

Arverési hirdetmény.

A mátyó-szalkai 60-dik számú telek-jegyzőkönyvben A. I. alatt gróf Vay Ábrahám hagyatoka nevére felvett, s beltelekből, mintegy 624. katastrális hold tagosított birtokból s gazdasági épületekből álló ingatlan birtok, miután ezen birtoknak korábbi vevője az árverési feltételeknek eleget nem tett, az ideiglenes törvénykezési szabály 145. §-a értelmében, az 1866. évi február hó 7-ik napján délelőtti 9 órakor, ezen törvényszék hivatali helyiségében megtartandó nyilvános bírói árverésen, 70100 ft kikiáltási áron alól is, el fog üttetni.

Mi is annak megemlítése mellett, mikép az árverelni kívánók 4000 ft o. é. bánatpénzt kötelesek előre letenni, s hogy az árverési feltételek az alírt törvényszék irodájában bármikor megtekinthetők, ezenel közlirre tetetik.

Kelt Szatmármegye teleknyvi törvényszékének 1865. évi november 30-án tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tk. kiadó.

6409/1865

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye teleknyvi törvényszéke részéről ezenel közlirre tetetik, mikép a végrehajtási árverés Benkő Pal felperes részére, ennek 76 ftnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Mihály alperes ellen, az Ombod községi 20. sz. tjkönyvben A. I. alatt Pál Mihály nevére bejegyzett birtokaira, melyek belső és külső urbéres birtokból állanak, s összesen 795 forintra becsültek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866-ik évi febr. hó 13-dik, és szükség esetén 1866. évi martius hó 13-ik napjának d. e. 9 órája a helyszínen tüzetvén ki, melyre a venni szándékozők oly kijelentés mellett hivatik meg, hogy az árverési feltételeket alírt törvényszéknel és a végrehajtással megbízott Novák Károly szolgabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben becsültéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üttetni.

Szatmármegye teleknyvi törvényszékének 1865. évi december hó 7-én Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond tk. kiadó.

6599/1865

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye teleknyvi törvényszéke részéről ezenel közlirre tetetik, mikép a végrehajtási árverés útj. Obsitos Tógyerné felperes részére, ennek 268 forinnyi és 80 kmnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig id. Obsitos Tógyerné alperes ellen, az Apa községi 68. sz. telek-jegyzőkönyvben A. I. alatt Obsitos Tógyer öröktagjok nevére bejegyzett birtokaira, melyek belső és külső urbéres birtokokból állanak, s összesen 650 fitra becsültek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866. évi február hó 12-dik, és szükség esetén 1866. évi martius hó 12 napjának délelőtti 9 órája a helyszíne tüzetvén ki, melyre venni szándékozők oly kijelentés mellett hivatok meg, hogy az árverési feltételeket alírt törvényszéknel és a végrehajtással megbízott Cseh János főszolgabíró unál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok a mennyiben az első árverés alkalmával becsültéken vagy ezen felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üttetni.

Szatmármegye teleknyvi törvényszékének 1865. évi november hó 30-ik napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond tk. kiadó.

6618/1865

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye teleknyvi törvényszéke részéről ezenel közlirre tetetik, mikép a végrehajtási árverés Nagy Elek felperes részére, ennek 500 ftnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig özvegy Oswald Zsigmond alperes ellen, a Bere községi 14-ik sz. tjkönyvben A. I. II. III. és I. 2. alatt Oswald Zsigmond, és a 176-ik számú telek-jegyzőkönyvben Oswald Zsigmond és neje Nagy Erzebet nevére bejegyzett birtokokra, melyek épületekkel ellátott belső telekből, kertből 12 kataszt. holdnyi szántóföldekből, szőlős kertből s réti földekből állanak, s összesen 1400 fitra becsültek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866-dik évi február hó 8-dik, és szükség esetén március hó 8-dik napjának d. e. 9 órája a tszék tárgyaló termében Szatmáron tüzetvén ki; melyre venni szándékozők oly kijelentés mellett hivatik meg, hogy az árverési feltételeket alírt törvényszéknel, bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses

birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsültéken vagy azon felül el nem adathatnék, a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üttetni.

Szatmármegye teleknyvi törvényszékének 1865. évi november hó 30-ik napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tkönyvi kiadó.

92 P.

1865.

Arverési hirdetmény.

Alírt végrehajtó bíró által közlé tetetik, miszerint Kepett Simon tunyogi lakos felperes részére, Veisz Bénéjámín ugyancsak tunyogi lakos alperestől 1043 rti 21 kr tőke követelés s járulékok erejéig a f. é. június 19-én bírósan lefoglalt, s összesen 62 rti 90 krra becsült tárgyak u. m. a tunyogi 77. sz. tjkönyvben, az ottani ref. egyház tulajdonához tartozó teleken lévő, alperes birtokában álló 89. szám alatti ház, s melléképületek, továbbá 51 db. fa, 1 óeska szám, 1 taliga kerekék nélkül, 1 tölgyfa deszka, 5 db. deszka — az 1866-ik évi január 22-dik s szükség esetén február 22-ik napján mindenkor délután 3 órakor tartandó nyilvános árverésen, készpénz fizetés mellett azon hozzáadással fognak eladni, hogy az árverési feltételek a bíróságnal bármikor megtekinthetők.

Mire a venni szándékozők ezenel meghivattak.

Vetés 1865. dec. 27.

V. Deák Lajos, végrehajtó m. esküdt.

431/1865 tk.

Hirdetmény.

Csetnek Mihályné Beros Mária marasztalt alperesnek e városi 1318 sz. tjkben foglalt összes birtokai egyenként darabokban, melyek együtt 2590 forintra becsültek Hartman István felperes javára 100 rti s járulékok erejéig a teleknyvi hivatalban megtekinthető árverési feltételek mellett bíróság elárvereltetni rendeltetvén, e végett 1866. évi február hó 9. és 10-ik napjai első és martius hó 12. és 13-ik napjai második határnapul mindenkor d. e. 9 órakor, és d. u. 5 órakor oly módon tüzetvén ki, miszerint az árverés megkezdetvén folytatatni fog mindaddig, míg felperes ki nem elégitetik vagy az árveréstől vissza nem lép, s annak kijelentése mellett, miszerint az eladandó birtokok az első határnapon a becsáron felül, a második határnapon pedig azon alól is el fognak adatni.

Szatmárváros törvényszéke mint teleknyvi hatóságok 1865. évi szeptember 23-án tartott üléséből.

724/1865 tk.

Hirdetmény.

Lázári Istvánnak nejevel Fűzes Juliánával közösen birt s e városban 376. sz. a. fekvő, és 1500 fitra becsült házastelke, Blum Sámuel felperes javára Lázár István és Lőrincz István ellen teljesített váltói végrehajtás folytán 99 rti 54 kr s járulékok fejébe bíróság eladatni rendeltetik; e végett első határnapul 1866. évi január hó 18-dik napja, másodikul pedig 1866. évi február hó 20-ik napja mindenkor d. u. 3 órakor és a helyszíne oly kijelentéssel tüzetvén ki, hogy az eladandó házastelkek első ízben a becsáron felül, második-kon pedig becsáron alól is el fog adatni.

Az árverési feltételek hivatalos órák alatt a teleknyvi hivatalban megtekinthetők.

Szatmárváros tszéke mint tkönyvi hatóság 1865. sept. 25-ikén tartt üléséből.

9-5

HIRDETMÉNY.

A Busági és Iloba-Sebespataki birtokosságoknak egyenként bírósan összetemelt k. k. haszonvételei a jövő 1866. évi április 1-ső napján kezdendő 3 évre egymástól elkülönített bérbebe adandók, és e végett mindakét bérlet iránt Miskolcban az 1866. évi január 29-dik napjának reggeli 10 órájkor nyilvános

árverés leven tartandó, ennek köztudomásra juttatása mellett a haszonbérleti szándékozők, az évi haszonbérnek 1/4 részében állapított bánatpénzzel ellátva a kütözött árverési helyen és időben megjelenni szívesen meghivattak.

Kelt Erdőd január 1. 1866.

Az Erdőd uradalmi tisztartóság által.

4303/1865

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye teleknyvi törvényszéke részéről ezenel közlirre tetetik, mikép a végrehajtási árverés Siml Abrahám felperes részére, ennek 252 ftnyi és kivetelése s a törvényes járulékok erejéig Román László alperes ellen, ennek Réztelek községi 51-ik sz. tjkönyvben A. I. és II. alatt neje Nagy Zsuzsánnának közösen nevére bejegyzett birtokokra, melyek egy belső telekből a rajta lévő épületekből, továbbá egy belső telekből és mintegy 20 holdnyi szántóföldből állanak, s összesen 1200 forintra becsültek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866. évi január 24-ik, és szükség esetén 1866. évi február hó 26-dik napjának d. e. 9 órája a helyszíne Réztelekre tüzetvén ki, melyre a venni szándékozők oly kijelentés mellett hivatik meg, hogy az árverési feltételeket alírt törvényszéknel, és a végrehajtással megbízott Novák Károly szolgabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsültéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen azon alul is le fog üttetni.

Szatmármegye teleknyvi törvényszékének 1865. évi november hó 30-ik napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tk. kiadó.

913/1865 tk.

Hirdetmény.

Szüller Károlyné Pap Krisztina felperes javára Horvát Gábor és neje Kolesy Polixina alpereseknek Szatmárvárosban 65. sz. a. fekvő házastelkük 4800 fit s járulékok erejéig végrehajtás alá vétetvén, felszólítatnak mindazok, kik a végrehajtás alá vont házastelkekhez bármilyen jogon igényt tartanak, hogy azt az 1866. évi január 19-dik napjig e városi tkönyvi törvényszék előtt jelentsék be. — később beadandó igények figyelmen kívül hagyatván.

Szatmárváros tszéke mint tkönyvi hatóság 1865. november 16-ikán tartott üléséből.

6164/1865

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye teleknyvi törvényszéke részéről ezenel közlirre tetetik, mikép a végrehajtási árverés Wohl Manó felperes részére, ennek 2146 forinnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Kolonay Gábor alperes ellen, ennek a Kis-Namény községi 42. sz. tjkönyvben A. I. alatt neje Erdőhegyi Julianna nevére bejegyzett birtokaira, melyek egy belső kertből, az 51. ház számú malomból, kasszálló s szántó földből — továbbá a 251. számú tjkben — a Bernath Mihály és neje Szép Borbála nevére bejegyzett három darab — mintegy három holdat tevő küllirtokból állanak, s összesen 2287 ft 51 2/3 krra becsültek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866. évi február hó 8-dik, és szükség esetén 1866. évi martius hó 8-dik napjának d. e. 9 órája a törvényszéki tárgyalóteremben Szatmáron tüzetvén ki; melyre venni szándékozők oly kijelentés mellett hivatik meg, hogy az árverési feltételeket alírt törvényszéknel bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsültéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üttetni.

Szatmármegye teleknyvi törvényszékének 1865-ik évi december hó 7-dik napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, teleknyvi kiadó.